

Μάνος Κουνουγάκης

The **Guevara** Show

2018

Ο Μάνος Κουνουγάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1985. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Αμερικανική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Έσσεξ. Εργάζεται στη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία και είναι συνδημιουργός της ιστοσελίδας PlayGRound στην οποία δημοσιεύονται ελληνικά θεατρικά έργα ελεύθερα για ανάγνωση. Τα θεατρικά του έργα μπορούν να διαβαστούν και στην προσωπική του ιστοσελίδα kounougakis.gr

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6974627110
Email: manoskoungk7@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια του Εργαστηρίου Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Sliding Doors/*Παράλληλες Πραγματικότητες* του Θανάση Τριαρίδη.

Το θεατρικό έργο *The Guevara Show* του Μάνου Κουνουγάκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Πρόσωπα:

Ερνέστο Γκεβέρα

Χάιμε Βέρα

Σκηνοθέτης

Ιστορικό Υπόβαθρο

Οκτώβριος 1970. Ο Ερνέστο Γκεβέρα, αγνοούμενος εδώ και δύο χρόνια, εμφανίζεται στην Αργεντινή όπου οι συμπατριώτες του τον υποδέχονται ως ήρωα. Η επανάσταση στην Αργεντινή γιγαντώνεται. Με τη βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης ξεσπούν πυρήνες επανάστασης στη Λατινική Αμερική.

Περίληψη

Οκτώβριος 2008. Μετά τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, τη διάλυση των Ηνωμένων Πολιτειών και την παρακμή της Σοβιετικής Ένωσης, η Αμερικανική Ένωση έχει εξελιχθεί στη νέα υπερδύναμη. Ο Γκεβέρα αποτελεί τη σπουδαιότερη αλλά και την πιο αμφιλεγόμενη μορφή της ιστορίας καθώς διοίκησε για χρόνια την Αμερική με απολυταρχικό τρόπο. Νιώθοντας τη σωματική παρακμή αλλά και το τέλος να πλησιάζει ο Γκεβέρα ζητάει μια παγκόσμια διακαναλική συνέντευξη στο γραφείο του. Δίνει άδεια μονάχα σε ένα νεαρό δημοσιογράφο να εισέλθει στο χώρο. Εκεί σπάει κάθε νόρμα των παραδοσιακών συνεντεύξεων μετατρέποντάς τη σε ριάλιτι σόου.

1.

Το γραφείο του Ερνέστο Γκεβέρα στο Μπουένος Άιρες. Ο δημοσιογράφος, Χάιμε Βέρα, περίπου 30 χρονών, κάθεται σε μια καρέκλα. Φοράει κοστούμι και κρατάει ένα χαρτοφύλακα. Χτυπάει το πόδι του νευρικά στο πάτωμα. Ο σκηνοθέτης πηγαινοέρχεται στο χώρο φροντίζοντας τις τελευταίες λεπτομέρειες για τη μετάδοση του σόου. Έπειτα βγάζει λόγο στα μέλη της ομάδας του κοιτώντας προς το κοινό.

Σκηνοθέτης: Θέλω να είστε άψογοι. Να δώσετε τον καλύτερό εαυτό σας. Δεν είναι απλά η σημαντικότερη στιγμή της καριέρας σας. Είναι ίσως η κορυφαία στιγμή της ζωής σας. Δεν θα κάνουμε απλά τηλεόραση. Θα καταγράψουμε ιστορία. Θα παράγουμε εικόνα και ήχο που θα μεταδοθούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Αιώνες αργότερα, μια διαφορετική ανθρωπότητα θ' ανατρέχει στα πλάνα μας. Το ξέρετε πως είστε οι καλύτεροι. Γι' αυτό σας επέλεξα άλλωστε. Ας δείξουμε λοιπόν σε όλους τον επαγγελματισμό και το ταλέντο μας. *Hasta la victoria siempre.* (Πηγαίνει κοντά στον δημοσιογράφο.) Είστε καλά;

Βέρα: (σηκώνεται) Ναι. Έτσι νομίζω.

Σκηνοθέτης: Φαίνεστε αγχωμένος.

Βέρα: Μην ανησυχείτε. Είμαι έτοιμος για τη συνέντευξη.

Σκηνοθέτης: Σόου.

Βέρα: Ορίστε;

Σκηνοθέτης: Σόου. Όχι συνέντευξη.

Βέρα: Μα με κάλεσαν για να πάρω συνέντευξη από τον-.

Σκηνοθέτης: Θα κάνουμε κάτι πιο συναρπαστικό. Τηλεοπτική τέχνη.

Βέρα: Δεν σας καταλαβαίνω.

Σκηνοθέτης: Κάτι που η ανθρωπότητα δεν έχει ξαναδεί.

Βέρα: Και ποιος θα είναι ο ρόλος μου;

Σκηνοθέτης: Να ζήσετε την κάθε στιγμή.

Βέρα: Σαν να ήταν πραγματική ζωή;

Σκηνοθέτης: Κάτι σημαντικότερο. Η τηλεόραση καταγράφει την κάθε λεπτομέρεια. Κάνει τη στιγμή αθάνατη.

Βέρα: Ξέρετε... δεν έχω τηλεοπτική εμπειρία.

Σκηνοθέτης: Ούτε και ιδιαίτερες περπατημένες.

Βέρα: Έχετε δίκιο.

Σκηνοθέτης: Σας επέλεξε όμως.

Βέρα: Γιατί εμένα; Όταν υπάρχουν τόσο σημαντικοί και δημοφιλείς συνάδελφοι.

Σκηνοθέτης: Ποιοι είμαστε εμείς για ν' αμφισβητήσουμε τις αποφάσεις του;

Βέρα: Μα θα τα καταφέρω;

Σκηνοθέτης: Η επιτυχία είναι σίγουρη. Είναι ο Πρόεδρος.

Βέρα: Έχετε δίκιο. (Βγάζει ένα ντοσιέ από τον χαρτοφύλακά του.) Ξέρετε... πήρα την πρωτοβουλία να ετοιμάσω μια σύντομη ιστορική αναδρομή. Πολύ μικρή. Δεν θα πάρει ούτε τρία λεπτά. Ίσα ίσα για να τον προλογίσω.

Σκηνοθέτης: Που θ' αναφέρει;

Βέρα: Τα κύρια γεγονότα της ζωής του: Την απελευθέρωση της Κούβας. Την εξαφάνισή του στη Βολιβία. Την επιστροφή του τον

Οκτώβριο του εβδομήντα ενώ όλοι τον θεωρούσαν νεκρό. Την υποδοχή του ως ήρωα στην Αργεντινή. Και φυσικά την εξάπλωση της επανάστασης στην Λατινική Αμερική με τη βοήθεια των Σοβιετικών.

Σκηνοθέτης: Μάλιστα...

Βέρα: Εννοείται δεν θα παραλείψω την ίδρυση της Αμερικάνικης Ένωσης, τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο και τη διάλυση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Σκηνοθέτης: Δεν υπάρχει περίπτωση.

Βέρα: Ένας πρόλογος πάντα-

Σκηνοθέτης: Θα βαρεθούν.

Βέρα: Για να το λέτε...

Σκηνοθέτης: Εδώ θα κάνουμε τέχνη. Όχι κάποιο ανόητο ντοκιμαντέρ.

Βέρα: Καταλαβαίνω. (Βάζει το ντοσιέ πίσω στο χαρτοφύλακα.)

Σκηνοθέτης: Κι εξάλλου τα γνωρίζουν αυτά. Ποιος ο λόγος να σπαταλάμε τηλεοπτικό χρόνο;

Βέρα: Έχετε δίκιο.

Σκηνοθέτης: Αφήστε τον να κατευθύνει τη συζήτηση και όλα θα πάνε καλά. Εσείς απλά να έχετε το νου σας στα διαλείμματα.

Βέρα: Θα υπάρχουν διαλείμματα; Κάθε πόσο;

Σκηνοθέτης: Αυτό θα τ' αποφασίζω εγώ ανάλογα με την εξέλιξη της κουβέντας. Θα δείτε το φως. (Δείχνει προς το κοινό.) Κόκκινο: διάλειμμα. Πορτοκαλί: αρχίζουμε σε λιγότερο από μισό λεπτό. Πράσινο: ζωντανή μετάδοση.

Βέρα: Κατανοητό.

Σκηνοθέτης: Και μην τον εκνευρίσετε.

Βέρα: Ελπίζω να μην σας απογοητεύσω.

Σκηνοθέτης: Δεν πρέπει να είστε τόσο ανασφαλής. Μην ξεχνάτε πως σας επέλεξε.

Βέρα: Έχετε δίκιο.

Σκηνοθέτης: Είναι η ευκαιρία σας. Θα σας δουν εκατομμύρια τηλεθεατές σ' όλο τον πλανήτη. Όλοι οι συνάδελφοί σας θα εύχονται να ήταν στη θέση σας.

Βέρα: Με αγχώνετε.

Σκηνοθέτης: Σήμερα δήλωσε πως θα είναι η τελευταία του τηλεοπτική εμφάνιση. Και μάλιστα πως στο τέλος της θα είμαστε όλοι συγκλονισμένοι. Όπως ξέρετε κρατάει πάντα τον λόγο του. Οπότε, ότι κι αν γίνει, μετά το τέλος του σόου θα είστε διάσημος. Από σας εξαρτάται αν θα είναι καλή ή κακή δημοσιότητα. Αν και ξέρετε τι λένε. Δεν υπάρχει κακή δημοσιότητα.

Βέρα: Επιτρέψτε μου να έχω τις επιφυλάξεις μου.

Σκηνοθέτης: (χαμογελάει) Και καλά κάνετε.

Βέρα: Τον έχετε γνωρίσει;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Σας επέλεξε κι εσάς;

Σκηνοθέτης: Με πρότεινε το τηλεοπτικό συμβούλιο. Οι ειδικοί. Έπειτα βέβαια μ' ενέκρινε κι εκείνος.

Βέρα: Αληθεύει πως εκνευρίζεται όταν τον κοιτάνε στα μάτια;

Σκηνοθέτης: Θα το διαπιστώσετε μόνος σας.

Βέρα: Πείτε μου. Πρέπει να ξέρω.

Σκηνοθέτης: Θα έχετε κάνει την ερευνά σας.

Βέρα: Δεν μπορείς να είσαι σίγουρος. Ακούγονται τόσα. Χθες διάβαζα ένα άρθρο για την απέχθειά του προς τους άνδρες που φοράνε σκουλαρίκια.

Σκηνοθέτης: Όπως εσείς.

Βέρα: Πώς το ξέρετε;

Σκηνοθέτης: Βλέπω τη τρύπα.

Βέρα: *(Καλύπτει ενστικτωδώς το αυτί του.)* Το άρθρο... Ισχύει;

Ο σκηνοθέτης πάει στο γραφείο του Γκεβάρα όπου υπάρχει μια καράφα με τεκίλα και λίγα ποτήρια.

Σκηνοθέτης: Θέλετε μια τεκίλα; Θα σας ηρεμήσει. Και για να προλάβω την ερώτησή σας: Δεν ξέρω αν ο κύριος Πρόεδρος ενοχλείτε όταν πίνουν το ποτό του. Φαντάζομαι πως ναι.

Βέρα: Ας μη το ρισκάρουμε τότε.

Σκηνοθέτης: Ελάτε τώρα. Δεν θα το καταλάβει. Δείτε το σαν μια άσκηση θάρρους. Ας πιούμε. Στην επιτυχία μας.

Βέρα: Ευχαριστώ αλλά δεν πίνω εν ώρα εργασίας.

Σκηνοθέτης: Μα τι σας είπα πριν λίγο; Δεν είναι εργασία. *(Κοιτάζει το ρολόι του, γεμίζει το ποτήρι του και φωνάζει προς το κοινό.)* Στις θέσεις σας! Ξεκινάμε! *(Το πίνει μονορούφι. Απευθύνεται στον Βέρα.)* Είναι ζωή. Κάτι παραπάνω από ζωή. *(Αποχωρεί παίρνοντας το ποτήρι μαζί του.)*

2.

Ο δημοσιογράφος βηματίζει νευρικά στο χώρο. Ξαφνικά σκύβει, πιάνει το πάτωμα και έπειτα σηκώνεται και συνεχίζει να περιφέρεται. Πηγαίνει μέχρι την καράφα με τη τεκίλα. Ανοίγει το πώμα. Εισπνέει το άρωμα του ποτού και το κλείνει ξανά. Ακούγεται βήχας ενώ ταυτόχρονα ανάβει το πράσινο φως. Ο Γκεβάρα με τη βοήθεια ενός μπαστονιού μπαίνει στη σκηνή. Φοράει γυαλιά και έχει κρεμασμένη στο λαιμό του μια φωτογραφική μηχανή. Βήχει τακτικά κατά τη διάρκεια του έργου.

Γκεβάρα: Μείνε εκεί που είσαι. Μην κάνεις βήμα. (Πλησιάζει.) Ωραία. Ακίνητος τώρα. (Τον φωτογραφίζει.) Μην κλείνεις τα μάτια σου! Έτσι μπράβο. Γράφεις στον φακό. Θα τραβήξουμε ωραίες φωτογραφίες. (Κατεβάζει τη μηχανή. Τον πλησιάζει και τον παρατηρεί από κοντά.) Έχεις ωραία χαρακτηριστικά. Ειδικά το βλέμμα σου.

Βέρα: Πρόεδρε. Η γνωριμία μας με τιμά ιδιαίτερα. Ελπίζω να φανώ αντάξιος των προσδοκιών.

Γκεβάρα: Κόψε τις τυπικότητες.

Βέρα: Ήθελα απλά να εκφράσω τις ευχαριστίες μου.

Γκεβάρα: Κάτσε στην καρέκλα και κοίτα στο βάθος. Ωραία. (Τον φωτογραφίζει.) Τώρα βγάλε ένα τσιγάρο, ανάψε το και φύσα τον καπνό χωρίς ν' αλλάξεις πόζα.

Βέρα: Εγώ ξέρετε... δεν καπνίζω.

Γκεβάρα: Όλα τα καλά αρσενικά πρέπει να καπνίζουν.

Βέρα: Έχετε δίκιο. Μα δυστυχώς έχω άσθμα.

Γκεβάρα: Ήπιας μορφής;

Βέρα: Μάλιστα.

Γκεβάρα: Τότε δεν δικαιολογείσαι. (Του δείχνει μια συσκευή οξυγόνου πάνω στο γραφείο.)

Βέρα: Οι γιατροί μου έχουν απαγορεύσει να-

Γκεβάρα: Οι μπάσταρδοι! Τους αρέσει να μας ευνουχίζουν.

Βέρα: Μα είναι επιστήμονες.

Γκεβάρα: Δεν εμπιστεύομαι τους γιατρούς. Ούτε τους άνδρες που δεν καπνίζουν. (Αφήνει τη φωτογραφική μηχανή στο γραφείο.) Χάιμε Βέρα, σωστά;

Βέρα: Μάλιστα.

Γκεβάρα: Χιλιανός.

Βέρα: Ναι. Από το Σαντιάγκο. (Ο Γκεβάρα τον παρατηρεί αμίλητος.) Θαυμάζω όσα κάνατε για τη Λατινική Αμερική. Σας χρωστάμε αιώνια ευγνωμοσύνη.

Γκεβάρα: Σιχαίνομαι την κολακεία, νεαρέ μου. Κι εξάλλου, αν είχα ανάγκη τον έπαινο, θα καλούσα σήμερα σημαντικότερα πρόσωπα.

Βέρα: Σας ζητώ συγνώμη.

Γκεβάρα: Και σταμάτα να είσαι αγχωμένος.

Βέρα: Μην ανησυχείτε. Θα επιβληθώ στο άγχος μου.

Γκεβάρα: Θα σου βάλω μια τεκίλα.

Βέρα: Ευχαριστώ.

Γκεβάρα: Μ' εξοργίζουν όσοι δεν καπνίζουν και πίνουν καθώς δουλεύουν. Δεν ξέρουν ν' απολαμβάνουν τη ζωή. (Βάζει τεκίλα σε δυο ποτήρια.) Θ' αναρωτιέσαι φυσικά γιατί σε επέλεξα;

Βέρα: Δεν το περίμενα. Όπως ξέρετε, δεν είμαι γνωστός δημοσιογράφος.

Γκεβάρα: Τ' ονοματεπώνυμο σου. (Πίνει. Δίνει το άλλο ποτήρι στον Βέρα.) Έτσι λένε τον αγαπημένο μου ποδοσφαιριστή. (Του κάνει νόημα να πιει.)

Βέρα: Τον έχω ακουστά. Στην υγεία σας! Να είστε πάντα-

Γκεβάρα: Σπουδαίος παίκτης. Όχι φυσικά ο πιο ταλαντούχος. (Ο Βέρα πίνει.) Είχε όμως μια ποδοσφαιρική αλητεία! Τι κρίμα που ξέπεσε στην Ευρώπη. Σ' ένα ελληνικό κλαμπ. Το διανοείσαι; Εξαιτίας του πήρες την ευκαιρία. Εκμεταλλεύσου τη.

Βέρα: Θα βάλω τα δυνατά μου.

Γκεβάρα: Τι ομάδα είσαι;

Βέρα: Κόλο-Κόλο.

Γκεβάρα: Σαν τον πατέρα σου;

Βέρα: Δεν τον γνώρισα ποτέ.

Γκεβάρα: Μ' αρέσουν οι ομάδες μ' ασπρόμαυρο σήμα. Κι ο Βέρα μαύρα και άσπρα φορούσε όταν έπαιζε στην Ευρώπη. Έχεις πάει ποτέ στον Παλιό Κόσμο;

Βέρα: Δυστυχώς όχι.

Γκεβάρα: Πρέπει να τον επισκεφτείς. Ο ξεπεσμός του δίνει μια εξωτική χροιά.

Βέρα: Μακάρι να μπορούσα. Μα ο μισθός μου ξέρετε δεν-

Γκεβάρα: Δικαιολογίες. Εγώ, όπως ξέρεις, είκοσι χρονών γύριζα την Αμερική. Ένα μοτοποδήλατο έφτανε.

Βέρα: Έχω διαβάσει τα Ημερολόγια Μοτοσυκλέτας.

Γκεβάρα: Και δεν θέλησες να φύγεις;

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρα: Τότε;

Βέρα: Απλά δεν μπόρεσα.

Γκεβάρα: Η γενιά σας... Γιατί είστε τόσο μαλθακοί; Ας υποθέσουμε πως είχες τα χρήματα. Πού θα πήγαινες; Απάντησε αμέσως. Χωρίς δεύτερη σκέψη.

Βέρα: Δύσκολη απόφαση.

Γκεβάρα: Αμέσως είπα!

Βέρα: Τη Σκανδιναβική Ένωση.

Γκεβάρα: Για ποιο λόγο;

Βέρα: Για να δω τα φιόρδ και...

Γκεβάρα: Και;

Βέρα: Για την Ερμελίνα.

Γκεβάρα: Μια από τις γυναίκες της ζωής σου;

Βέρα: Το ίνδαλμά μου. Ήταν ανταποκρίτρια στο Ιβηρικό Ολοκαύτωμα. Πέθανε όταν μια βόμβα έσκασε στο-

Γκεβάρα: Πάντα υπάρχουν παράπλευρες απώλειες. Σημασία όμως έχει ότι πήραμε την εκδίκησή μας. Λοιπόν, το αποφάσισα. Αν τα πας καλά, θα σου κάνω δώρο ένα ταξίδι στην Ευρώπη.

Βέρα: Σας υπόσχομαι πως θα βάλω τα δυνατά μου.

Γκεβάρα: Να ξέρεις όμως πως απογοητεύομαι εύκολα. (Ανοίγει μια κασετίνα και του προσφέρει τσιγάρο.)

Βέρα: Μα δεν καπνίζω σας είπα. (Ο Γκεβάρα συνεχίζει να τείνει προς το μέρος του Βέρα την ανοιχτή κασετίνα.) Θα μπορούσα βέβαια να δοκιμάσω. (Παίρνει τσιγάρο.)

Γκεβάρα: Έτσι μπράβο. Καλό παιδί. (Ανάβει το τσιγάρο. Ο Βέρα ρουφάει αδέξια τον καπνό και αρχίζει να πνίγεται. Ο Γκεβάρα τον φωτογραφίζει.) Αυτές είναι οι καλύτερες φωτογραφίες. Όταν τ' αγόρια γίνονται άνδρες.

Ο Γκεβάρα τελειώνει την φωτογράφιση και έπειτα ψάχνει τα συρτάρια του γραφείου του.

Βέρα: Μπορώ να το σβήσω;

Γκεβάρα: *(Χωρίς να τον κοιτάξει.)* Το τελείωσες;

Βέρα: Ναι. Δηλαδή σχεδόν.

Γκεβάρα: Τώρα είναι το καλύτερο.

Βέρα: Για να το λέτε.

Γκεβάρα: Μα που τα 'χω βάλει;

Βέρα: Τι ψάχνετε;

Γκεβάρα: Εδώ 'ταν τα γαμημένα.

Βέρα: *(Καθώς ο Γκεβάρα ψάχνει ο Βέρα σβήνει βιαστικά το τσιγάρο.)*
Να σας βοηθήσω;

Γκεβάρα: Επιτέλους. *(Βγάζει ένα σετ με βελάκια.)* Θα παίξεις μαζί μου. Με βοηθάει να χαλαρώσω.

Βέρα: Εγώ ξέρετε... έχω χρόνια να ρίξω.

Γκεβάρα: Η τεχνική δεν ξεχνιέται.

Βέρα: Έπαιζα συχνά όταν ήμουν παιδί. Είχα πάρει μέρος και στους σχολικούς αγώνες.

Γκεβάρα: *(με ενδιαφέρον)* Και; Κέρδιες;

Βέρα: Βγήκα πέμπτος σ' όλο το Σαντιάγκο.

Γκεβάρα: *(Δείχνει να απογοητεύεται.)* Ούτε καν στην τριάδα;

Βέρα: Δεν ήμουν μέλος σε κάποιο κλαμπ.

Γκεβάρα: Ο στόχος είναι πίσω από το γραφείο μου. Κρέμασε τον στον τοίχο. Βλέπεις το καρφί;

Βέρα: Ναι. (Παίρνει τον στόχο και τον κρεμάει.) Φοβάμαι πως θα παίξω άθλια.

Γκεβάρα: Σιχαίνομαι τους ανασφαλείς άνδρες.

Βέρα: Θέλω απλά να σας ικανοποιήσω.

Γκεβάρα: Τότε πάψε να φέρεσαι τόσο δουλικά.

Βέρα: Συγνώμη. Απλά ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω πως μιλάω μαζί σας. Θα συνηθίσω.

Γκεβάρα: Πράσινα ή κόκκινα;

Βέρα: Διαλέξτε εσείς. (Ο Γκεβάρα τον αγριοκοιτάζει.) Ή μάλλον όχι. Θα πάρω τα πράσινα.

Γκεβάρα: Ας βάλουμε κι ένα μικρό στοίχημα. Έτσι, για να παίξεις όσο καλύτερα μπορείς.

Βέρα: Τι είδους στοίχημα;

Γκεβάρα: Τι γνώμη έχεις για την ανθρώπινη ζωή;

Βέρα: Τη θεωρώ το ύψιστο αγαθό.

Γκεβάρα: Τότε θα είσαι αντίθετος με τη θανατική ποινή. σωστά;

Βέρα: Δύσκολο ν' απαντήσω. Το ζήτημα έχει πολλές πτυχές. Νομίζω όμως πως-

Γκεβάρα: Ναι ή όχι;

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρα: Ωραία. Λοιπόν, αν κερδίσω θα επιλέξεις τρεις θανατοποινίτες. Και αυτοί θα εκτελεστούν. Χωρίς να τους δοθεί χάρη.

Βέρα: Δεν θέλω να παίξω τη ζωή ενός ανθρώπου.

Γκεβάρα: Δεν έχεις άλλη επιλογή.

Βέρα: Μα είναι απάνθρωπο.

Γκεβάρα: Το αντίθετο, νεαρέ μου. Ο φόνος είναι κομμάτι της φύσης μας.

Βέρα: Όχι της δικής μου.

Γκεβάρα: Πάω στοίχημα πως θα σ' αρέσει.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρα: Θα έχεις εξουσία ζωής και θανάτου. Υπάρχει κάτι πιο καυλωτικό;

Βέρα: Κι αν κερδίσω εγώ;

Γκεβάρα: Θα ζητήσεις ότι θελήσεις. Αρχίζω πρώτος. *Όσο διαρκεί η υπόλοιπη συζήτηση παίζουν βελάκια. Ο Βέρα είναι καλός και αυτό προκαλεί ένα μικρό εκνευρισμό στον Γκεβάρα, ο οποίος είναι πολύ ανταγωνιστικός. Όταν πετυχαίνει το στόχο βγάζει επιφωνήματα ικανοποίησης. Όταν κάνει μέτριες βολές βρίζει. Ο Βέρα δεν εξωτερικεύει καθόλου τα συναισθήματά του στις βολές.*

Γκεβάρα: Μπορείς ν' αρχίσεις τις ερωτήσεις.

Βέρα: Να ρωτήσω ότι θέλω;

Γκεβάρα: Δεν έχω κάτι να φοβηθώ.

Βέρα: Η πρώτη μου ερώτηση αρχίζει ως εξής: «Γιατί;» Συμπληρώστε την και απαντήστε.

Γκεβάρα: Τι βλακείες είναι αυτές; Αυτά σας μαθαίνουν στη Σχολή Δημοσιογραφίας του Σαντιάγκο;

Βέρα: Μα αυτή δεν είναι μια συμβατική συνέντευξη.

Γκεβάρα: Αλλά τι;

Βέρα: Ένα σόου.

Γκεβάρα: Καλά λοιπόν. Γιατί... Για ν' αλλάξει ο κόσμος.

Βέρα: Και είστε ευχαριστημένος;

Γκεβάρα: Όχι απολύτως.

Βέρα: Έχετε μετανιώσει;

Γκεβάρα: Μόνο οι αδύναμοι μετανιώνουν.

Βέρα: Και οι δυνατοί;

Γκεβάρα: Διορθώνουν τα λάθη τους.

Βέρα: Ένα τέτοιο λάθος ήταν και το Ιβηρικό Ολοκαύτωμα;

Γκεβάρα: Φυσικά και όχι.

Βέρα: Δυο χώρες ισοπεδώθηκαν. Εκατομμύρια πέθαναν με φρικτούς τρόπους.

Γκεβάρα: Ίσως να ήμουν λιγάκι σκληρός (Παύση) με τους Πορτογάλους.

Βέρα: Γιατί τέτοιο μίσος;

Γκεβάρα: Γιατί; Τολμάς και ρωτάς το γιατί;

Βέρα: Χρειάζομαι μια απάντηση.

Γκεβάρα: Για να εκδικηθώ.

Βέρα: Για ποιον;

Γκεβάρα: Είναι γνωστά αυτά. Για τους αυτόχθονες λαούς της ηπείρου μας. Για τις γενοκτονίες και τον πόνο που προκάλεσαν οι Ευρωπαίοι.

Βέρα: Μα σε τι έφταιγαν οι Ισπανοί του εικοστού αιώνα; Τα εγκλήματα τα διέπραξαν οι μακρινοί πρόγονοί τους.

Γκεβάρα: Αν δεν τιμωρηθούν οι γονείς, οφείλουν να τιμωρηθούν τα παιδιά.

Βέρα: Και ο πόνος που προκαλέσαμε εμείς στους Ισπανούς;

Γκεβάρα: Έπρεπε να εξαγνίσουμε το είδος μας απ' αυτό το μiasμένο έθνος.

Βέρα: Μα απ' αυτούς καταγόμαστε; Το αίμα μας είναι Ισπανικό.

Γκεβάρα: Καταραμένο, βρώμικο, σπανιόλικο αίμα. Θα έπαιρνα ένα μαχαίρι και θα έκοβα τις φλέβες μου. Δεν θέλω όμως να λερώσω τη γη μας.

Βέρα: Οπότε συμφωνείτε ότι είμαστε Ισπανικής καταγωγής;

Γκεβάρα: Η καταγωγή είναι μικρής σημασίας. Η γη που πατάς και σε θρέφει είναι η ταυτότητά σου. Είμαστε γιοι της Αμερικής. Αυτή είναι η μητέρα μας. Και οι λαοί της αδέρφια μας.

Βέρα: Τότε γιατί μιλάμε τη γλώσσα των Ισπανών; Γιατί πιστεύαμε στη θρησκεία τους;

Γκεβάρα: Κύριε Βέρα, δεν υπάρχει πια Ισπανία. Κάναμε το χρέος μας στην ανθρωπότητα, στη γη και τους εαυτούς μας. Μπορούμε πλέον να πάρουμε όποιο στοιχείο του πολιτισμού τους θέλουμε.

(Το παιχνίδι έχει σχεδόν τελειώσει. Αν ο Βέρα πετύχει το στόχο κερδίζει τον Γκεβάρα. Δείχνει δισταχτικός. Σαν να σκέφτεται αν πρέπει να κερδίσει.)

Γκεβάρα: Μην τολμήσεις!

Βέρα: Ποιο;

Γκεβάρα: Ρίξε όσο καλύτερα μπορείς. *(Ο Βέρα ρίχνει και κερδίζει.)*
Κατάρα!

Βέρα: Παίζετε εξαιρετικά, κύριε Πρόεδρε.

Γκεβάρα: Σκασμός. Οι καταραμένοι Ισπανοί φταίνε. Όταν μιλάω για αυτούς συγχύζομαι.

4.

Ο Γκεβάρα κάθεται στο γραφείο του. Ανοίγει ένα μπουκάλι κρασί και ξεσκεπάζει το πιάτο με το γεύμα του. Περιέχει φρυγανισμένο ψωμί και πολτό ντομάτας. Η ισπανική τοστάδα. Ρίχνει τον πολτό στο ψωμί και αρχίζει να τρώει.

Βέρα: Καλή σας όρεξη.

Γκεβάρα: Θέλεις;

Βέρα: Δεν πεινάω. Ευχαριστώ.

Γκεβάρα: Πρέπει να επιλέξεις το βραβείο σου. Τι θα έλεγες για μια θέση στην κρατική τηλεόραση; Ή στο γραφείο τύπου της κυβέρνησης;

Βέρα: Μπορώ να ζητήσω οτιδήποτε θέλω, σωστά;

Γκεβάρα: Έδωσα το λόγο μου.

Βέρα: Θέλω να μου κανονίσετε μία συνέντευξη.

Γκεβάρα: Όταν έχεις ήδη πάρει ήδη συνέντευξη από μένα;

Βέρα: Η δουλειά ενός δημοσιογράφου δεν σταματάει ποτέ.

Γκεβάρα: Ποιον θες;

Βέρα: Τον Χεσούς Γκεβάρα.

Γκεβάρα: (Συνεχίζει ατάραχος να τρώει.) Τι θέλεις να ρωτήσεις τον γιο μου;

Βέρα: Τα πάντα. Για τα παιδικά του χρόνια, τη σύγκρουση μαζί σας, την επανάσταση στον Παναμά.

Γκεβάρα: (γελάει) Μια χούφτα αγόρια κρυμμένα στα δάση. Αυτό αποκαλείς επανάσταση;

Βέρα: Γιατί τους φυλακίσατε τότε;

Γκεβάρα: Μια σπίθα μπορεί να εξελιχθεί σε πυρκαγιά.

Βέρα: Πολλοί τον παρομοιάζουν με σας.

Γκεβάρα: Τι σχέση μπορεί να 'χω εγώ μ' ένα προδότη;

Βέρα: Κάπως έτσι ξεκινήσατε κι εσείς.

Γκεβάρα: (Γεμίζει το ποτήρι του και κάνει πρόποση προς το κοινό.) Στην ευημερία του λαού της Αμερικής. Hasta la victoria siempre. (Πίνει.) Εγώ, κύριε Βέρα, μαχόμουν ενάντια σ' ένα απάνθρωπο καθεστώς. Ο γιος μου ακολούθησε ένα καπρίτσιο.

Βέρα: Ίσως παρασύρθηκε. Δεν θα 'ναι εύκολο να ζεις στη σκιά ενός τέτοιου πατέρα.

Γκεβάρα: Δεν είδα πάντως κάποιο άλλο παιδί μου να πολεμάει εναντίον μου.

Βέρα: Πρέπει ν' αναγνωρίσετε τουλάχιστον πως έχει ηγετικές ικανότητες. Κι ο λαός τον λάτρευε ως παιδί. Αν μπει στο σωστό δρόμο, ίσως-

Γκεβάρα: Αν ήταν ηγέτης, θα είχε πετύχει η «επανάσταση» του.

Βέρα: Θα τον συγχωρέσετε;

Γκεβάρα: Τον έχω ήδη συγχωρέσει.

Βέρα: Αυτά είναι σπουδαία νέα. Ο λαός της Αμερικής θα ενθουσιαστεί. Πότε θ' αποφυλακιστεί; Θα ήθελα, αν δεν έχετε αντίρρηση, η συνέντευξη να διεξαχθεί στο χώρο όπου βρισκόταν υπό κράτηση.

Γκεβάρα: Δεν μπορώ να ικανοποιήσω το αίτημά σου.

Βέρα: Μα γιατί; Αφού το υποσχεθήκατε.

Γκεβάρα: Είναι αδύνατο να πάρεις συνέντευξη από... ένα πτώμα.

Βέρα: Ο Χεσούς Γκεβάρα είναι νεκρός;

Γκεβάρα: Εκτελέστηκε πριν έξι μέρες.

Βέρα: Πώς είναι δυνατόν;

Γκεβάρα: Ήταν προδότης. Άρα έπρεπε να πεθάνει.

Βέρα: Ήταν γιος σας.

Γκεβάρα: Όλοι είμαστε ίσοι απέναντι στον νόμο.

Βέρα: Πριν λίγο μου είπατε πως τον συγχωρέσατε.

Γκεβάρα: Ως πατέρας, ναι. Ως Πρόεδρος όμως δεν μπορούσα να του χαρίσω τη ζωή. Θα ήταν το χειρόστο παράδειγμα για τους πολίτες μου. Η δικαιοσύνη δεν πρέπει να κάνει εξαιρέσεις.

Βέρα: Και δεν σας παρακάλεσε να του χαρίσετε τη ζωή;

Γκεβάρα: Φέρθηκε σαν άνδρας, έστω και τη τελευταία στιγμή. Δέχτηκε τον θάνατο με αξιοπρέπεια.

Βέρα: Με ποιο τρόπο εκτελέστηκε;

Γκεβάρα: Με ένεση. Εγώ ο ίδιος του τη χορήγησα.

Βέρα: Σκοτώσατε τον γιο σας;

Γκεβάρα: Ήταν ένας Γκεβάρα. Δεν θ' άφηνα κάποιον άλλο να τον αγγίξει

Βέρα: Το ίδιο σας το παιδί.

Γκεβάρα: Πού είναι το παράλογο; Εγώ που του έδωσα τη ζωή είχα και το δικαίωμα να την πάρω πίσω.

Βέρα: Θα μοιραστείτε μαζί μας τις τελευταίες του στιγμές;

Γκεβάρα: Δεν το θεωρώ απαραίτητο.

Βέρα: Θα ενδιέφερε το κοινό.

Γκεβάρα: Το ξέρω.

Βέρα: Το ζητάω ως έπαθλο.

Γκεβάρα: Κάτι τόσο ασήμαντο; Ενώ μπορώ να σου προσφέρω τα πάντα.

Βέρα: Μου είναι αρκετό.

Γκεβάρα: Πολύ καλά. (Τρώει και πίνει κρασί καθώς περιγράφει τον θάνατο του γιου του.) Ήταν δεμένος στην καρέκλα. Το σώμα και το κεφάλι του γεμάτα αίμα και μώλωπες. Μπορούσε να μιλήσει με δυσκολία. Όμως μου φίλησε το χέρι. Εγώ του χάιδεψα τα μαλλιά και τον φίλησα στο μέτωπο. Ένα στοργικό φιλί. Έπειτα του έδειξα τη σύριγγα. Έγνεψε καταφατικά. Του χορήγησα την ουσία και του έπιασα το χέρι. Το σώμα του έκανε δύο με τρεις σπασμούς. Έπειτα αναστέναξε. Αυτό.

Βέρα: Θεέ μου...

Γκεβάρα: Έτσι είναι ο θάνατος, κύριε Βέρα.

Βέρα: Και που είναι το σώμα του;

Γκεβάρα: Αποτεφρώθηκε. Δεν θα μολύνουμε τη γη μας με προδότες.

Βέρα: Και οι στάχτες του;

Γκεβάρα: Σκορπίστηκαν στον Ατλαντικό. Ο Χεσούς λάτρευε τον ωκεανό.

Βέρα: Και η οικογένειά σας; Πως δέχθηκαν τα νέα;

Γκεβάρα: Δεν το γνώριζαν.

Βέρα: Μα τότε...

Γκεβάρα: Το έμαθαν τώρα. Από την τηλεόραση.

ΣΙΩΠΗ

Βέρα: Είμαστε συγκλονισμένοι. Εκ μέρους της ανθρωπότητας, σας εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια.

Γκεβάρα: Και τα δικά μου συγχαρητήρια. Έβγαλες μια σπουδαία είδηση.

5.

Γκεβάρρα: Κόκκινο.

Βέρα: Πώς;

Γκεβάρρα: Αναψε το κόκκινο φως. Διαφημίσεις.

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε; Ελπίζω να μην το παρατράβηξα προηγουμένως.

Γκεβάρρα: *(Τον αγνοεί. Παίρνει τηλέφωνο.)* Έλα Χοσέ! Πόσο είναι το σκορ; Μάλιστα. Όσον αφορά τα αγάλματα, άλλαξα γνώμη. Να είναι πέντε μέτρα ψηλά. Ναι, να τους σκοτώσετε. Και τα παιδιά. Ή μάλλον, όχι. Αφήστε τα να ζήσουν. Είναι ακίνδυνα. Δώσε μου τον. Έλα. Το ξέρω πως πάει καλά. Είναι αγχωμένος αλλά θα στρώσει. Μην ξεχνάς τις οδηγίες. Καλώς. *(Κλείνει το τηλέφωνο. Ο Βέρα τον πλησιάζει.)*

Βέρα: Μα πού είναι το συνεργείο;

Γκεβάρρα: Τους έχω απαγορέψει την είσοδο.

Βέρα: Για ποιο λόγο;

Γκεβάρρα: Δεν τους θέλω στα πόδια μου.

Βέρα: Θα ήταν χρήσιμη η παρουσία τους.

Γκεβάρρα: Μπορώ και μόνος μου να μαγνητίσω τα πλήθη.

Βέρα: Έχετε δίκιο. *(Ο Γκεβάρρα κλείνει τα μάτια του.)* Είστε ικανοποιημένος από την παρουσία μου; Ξέρετε έκανα ένα τρομερό λάθος πριν. Δεν καλωσόρισα τους τηλεθεατές. Μπήκατε ξαφνικά και... Μήπως σας ενόχλησαν οι ερωτήσεις μου;

Ο Βέρα παρατηρεί τον Γκεβάρρα, ο οποίος έχει κλείσει τα μάτια του.

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε; Κοιμάστε; *(Τον αγγίζει στο μπράτσο.)* Κύριε Πρόεδρε; Σας έχει πάρει ο ύπνος. Κύριε Πρόεδρε. Ξυπνήστε.

Γκεβάρα: Μη μ' αγγίζεις.

Βέρα: Σας πήρε ο ύπνος.

Γκεβάρα: Ξύπνιος είμαι.

Βέρα: Φοβήθηκα πως θα σας έβλεπαν κοιμισμένο οι τηλεθεατές.

Γκεβάρα: Ξέρω τι κάνω.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρα: Να μην επαναληφθεί.

Βέρα: Ο θάνατος του γιου σας... Αυτό θα ήταν η μεγάλη σας αποκάλυψη;

Γκεβάρα: Όχι βέβαια.

Βέρα: Αλλά τι;

Γκεβάρα: Η υπομονή είναι αρετή, κύριε Βέρα. *(Ανοίγει τα μάτια του.)* Πορτοκαλί. Στην θέση σας. *(Κάθεται στο γραφείο του.)*

6.

Ο Γκεβάρα αρχίζει να κοιτάζει τις εφημερίδες που είναι στο γραφείο του ενώ ο Βέρα κάθεται σε μια καρέκλα. Το φως γίνεται πράσινο.

Βέρα: (Στο κοινό) Και πάλι μαζί σας από το γραφείο του Προέδρου Γκεβάρα.

Γκεβάρα: Ας ρίξουμε μια ματιά στις εφημερίδες. (Ανάβει πούρο.) Να σου προσφέρω;

Βέρα: Όχι, ευχαριστώ.

Γκεβάρα: Δεν έχεις δοκιμάσει κάτι παρόμοιο. Κατασκευάζονται στην Καλιφόρνια. Ανώτερα και από της Αβάνας.

Βέρα: Είναι αυτά με το μυστικό συστατικό;

Γκεβάρα: Σωστά.

Βέρα: Θα μας το αποκαλύψετε;

Γκεβάρα: Δεν το επιτρέπει ο προμηθευτής μου.

Βέρα: Οι φήμες λένε...

Γκεβάρα: Συνεχίστε.

Βέρα: Πως μέσα στον καπνό υπάρχει ανθρώπινο δέρμα. Από τους ισοβίτες στις Κρατικές Φυλακές του Λος Άντζελες.

Γκεβάρα: Ας σοβαρευτούμε, κύριε Βέρα. Οι εχθροί μου έχουν ξεπεράσει κάθε όριο γελοιότητας. Σε λίγο θα πουν πως βάζω στο κρασί μου αίμα μωρών. (Πίνει.) Δοκίμασε. (Του προσφέρει το πούρο.)

Βέρα: Ευχαριστώ αλλά...

Γκεβάρα: Μια ρουφηξιά. Εκτός αν πιστεύεις στις φήμες.

Βέρα: Φυσικά και όχι.

Γκεβάρρα: Εμπρός. Απόδειξέ το. (Ο Βέρα παίρνει το πούρο. Διστάζει αλλά τελικά δοκιμάζει.) Λοιπόν;

Βέρα: Θα το χαρακτηρίζα ιδιαίτερο.

Γκεβάρρα: Και δυνατό. Συνήθως χρειάζομαι οξυγόνο αφού το καπνίσω.

Βέρα: Μήπως δεν κάνει καλό στην υγεία σας;

Γκεβάρρα: Είμαι γιατρός. Γνωρίζω τι χρειάζεται ο οργανισμός μου. (Αρχίζει να κοιτάζει τις εφημερίδες.)

Βέρα: Είναι σημαντική βδομάδα σε παγκόσμια κλίμακα.

Γκεβάρρα (δυσανεστημένος) Τίποτα το ιδιαίτερο.

Βέρα: Μα πως; Οι εκλογές στην Ευρώπη; Η απόπειρα επανάστασης στην Καλιφόρνια;

Γκεβάρρα: Προς το παρόν κοιτάζω τις αναφορές στο πρόσωπό μου. Να μιλάνε για σένα. Αλλιώς θα σε ξεχάσουν γρήγορα.

Βέρα: Τι γράφουν για σας;

Γκεβάρρα: Η Revolution αναδημοσιεύει μια παλιά μου συνέντευξη. Στην Crónica, μια φοιτήτρια ισχυρίζεται ότι είναι κόρη μου. Άλλο ένα δήθεν νόθο παιδί μου. (Τον δείχνει την εφημερίδα.)

Βέρα: Είναι όμορφη.

Γκεβάρρα: Εγώ θα έλεγα πως έχει πρόστυχο πρόσωπο. Κρίμα που δεν είμαι νεώτερος.

Βέρα: Μα μπορεί να 'ναι κόρη σας.

Γκεβάρρα: Μ' εξιτάρει αυτή η αβεβαιότητα.

Βέρα: Θα 'ταν αιμομιξία.

Γκεβάρρα: Ηρεμήστε. Αν ήταν κόρη μου, θα το καταλάβαινα.

Βέρα: Δηλαδή αποκλείεται να 'χετε νόθα παιδιά;

Γκεβάρρα: (Τον κοιτάζει σκεπτικός. Πιάνει μια άλλη εφημερίδα.) Στη Ηορα αναρωτιούνται πότε θα επισκεφτώ ξανά τη Χιλή. Πόσο καιρό έχω να έρθω στο Σαντιάγκο, κύριε Βέρα;

Βέρα: Πέντε χρόνια.

Γκεβάρρα: Δεν μου έλειψε. Είναι πατρίδα σας αλλά η αλήθεια να λέγεται. Είναι βαρετό μέρος. Μ' εξαίρεση το ποδόσφαιρο και τις γυναίκες.

Βέρα: Έχει αλλάξει το Σαντιάγκο. Αν έρθετε, μπορεί να το αγαπήσετε.

Γκεβάρρα: Να και κάτι ενδιαφέρον. Η Nuevo Dia επαινεί την τελευταία μου ποιητική συλλογή.

Βέρα: Τη βρήκα εμπνευσμένη.

Γκεβάρρα: Κανένα νεώτερο όμως απ' τη Στοκχόλμη.

Βέρα: Τ' όνομά σας ακούγεται για τα επόμενα Νόμπελ.

Γκεβάρρα: Έχουν καθυστερήσει. Και τι να το κάνω νεκρός; Οι γαμημένοι! Το άξιζα περισσότερο απ' τον ηλίθιο τον Τούρκο.

Βέρα: Ίσως φταίει που έχετε κερδίσει ήδη ένα Νόμπελ.

Γκεβάρρα: Άλλο το Ειρήνης και άλλο το Λογοτεχνίας.

Βέρα: Είμαι σίγουρος πως η επιτροπή-

Γκεβάρα: Στο διάολο η επιτροπή! Δεν έχουν ιδέα από τέχνη. Είναι μια χούφτα υπέργηρα και ματαιόδοξα ανθρωπάκια. Εκπροσωπούν επάξια τον πολιτιστικό ξεπεσμό της Ευρώπης. (Τον πιάνει κρίση βήχα.)

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε; Είστε καλά; (Ο Γκεβάρα εισπνέει οξυγόνο.)

Γκεβάρα: Εντάξει.

Βέρα: Πώς σχολιάζετε τις εκλογές στην Ευρώπη;

Γκεβάρα: Μ' αφήνουν αδιάφορο. Η Γηραιά Ήπειρος δεν μπορεί να ξεφύγει από την παρακμή της.

Βέρα: Σίγουρα όμως θα έχετε τις προτιμήσεις σας.

Γκεβάρα: Οι συνεργάτες μου έχουν φροντίσει για όλα.

Βέρα: Η επανάσταση στην Καλιφόρνια;

Γκεβάρα: Αστείότητες.

Βέρα: Δεν ανησυχείτε;

Γκεβάρα: Η εξέγερσή τους είναι γελοία.

Βέρα: Λόγω του θρησκευτικού χαρακτήρα της;

Γκεβάρα: Αν μια εξέγερση δεν είναι πολιτική, δεν υπάρχει λόγος να ξεκινήσει.

Βέρα: Ο Αϊδεσιμότατος Φόρεστ δηλώνει συνεχιστής του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Γκεβάρα: Ένας τρελάρας που πάσχει από μεγαλομανία. Δηλώνει εκλεκτός του Θεού.

Βέρα: Έχει αρκετούς οπαδούς.

Γκεβάρρα: Η ανθρώπινη βλακεία. Κατάλοιπο του πολιτισμού των Ηνωμένων Πολιτειών.

Βέρα: Πιστεύουν πως θα σας συντρίψουν με τη βοήθεια του Θεού.

Γκεβάρρα: (ειρωνικά) Τότε θα πρέπει να κρυφτώ. Είναι ισχυροί αντίπαλοι.

Βέρα: Στην χθεσινή συγκέντρωσή τους προσευχήθηκαν στο Θεό να σας σκοτώσει.

Γκεβάρρα: (Σβήνει το πούρο του. Απευθύνεται στο κοινό.) Απευθύνομαι στους οπαδούς του Αιδεσιμότητας Φόρεστ. Αν ο Θεός είναι μαζί σας, τότε τον προκαλώ να με σκοτώσει αυτή τη στιγμή. Θα μετρήσω μέχρι το δέκα. Προσευχηθείτε μ' όλη σας τη δύναμη για ν' αποδείξει το δίκαιο του αγώνα σας. Έτοιμοι; Βάλτε τα δυνατά σας, φίλοι μου. Ένα. Δύο. Τρία. (γελάει) Τέσσερα. Πέντε. Τίποτα ακόμα; Περιμένω. Έξι. Εφτά. (Τον πιάνει κρίση βήχα. Ωστόσο δεν παίρνει οξυγόνο. Συνεχίζει με δυσκολία το μέτρημα.)

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρρα: Οχτώ.

Βέρα: Πάρτε οξυγόνο. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρρα: Εννιά.

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε.

Γκεβάρρα: Δέκα.

Βέρα: Είστε εντάξει;

Γκεβάρρα: (Ξεσπάει σε γέλια.) Μια χαρά είμαι. Είπα να παίξω λίγο με τους φίλους μας. (στο κοινό) Όπως είδατε δεν έπαθα τίποτα. Κανένας θεός δεν υπερασπίστηκε τη τιμή του αιδεσιμότητας Φόρεστ. Γιατί άραγε; Ο αρχηγός σας δεν είναι παρά ένας

τσαρλατάνος. Ένας ανόητος κλόουν. Ο Θεός, αν ήταν εδώ, θα στήριζε μονάχα τους ισχυρούς.

7.

Ο Γκεβάρα πιάνει μια άλλη εφημερίδα. Διαβάζει και νευριασμένος την πετάει στο έδαφος.

Γκεβάρα: Δειλέ! Πού είναι η εκδίκησή σου; Ορκίστηκες.

Βέρα: Τι συνέβη;

Γκεβάρα: Ο Φίλλιπος, ο ισπανός κηφήνας, απεβίωσε.

Βέρα: Νόμιζα πως τον είχατε εκτελέσει.

Γκεβάρα: Έπρεπε να πονέσει. Να τιμωρηθεί για όσα έκαναν οι ισπανοί βασιλείς.

Βέρα: Τον βασανίσατε;

Γκεβάρα: Ήταν δεμένος σε μια καρέκλα. Μπροστά του μια τηλεόραση. Του φόρεσα το στέμμα και τον άφησα εκεί. Να βλέπει για μήνες... χρόνια... τη γενοκτονία του λαού του, την καταστροφή της χώρας του.

Βέρα: Σαδιστικό.

Γκεβάρα: Κλαψούριζε ζητώντας έλεος.

Βέρα: Και τελικά;

Γκεβάρα: Τον άφησα ελεύθερο. Κι εκείνος ορκίστηκε εκδίκηση. (γελάει) Ο γελοίος!

Βέρα: Ήταν ο τελευταίος.

Γκεβάρα: Οι βασιλείς (φτύνει) τα περιττώματα της ανθρωπότητας.

Ο Γκεβάρα παθαίνει κρίση βήχα και παίρνει οξυγόνο. Μετά από λίγες εισπνοές συνέρχεται. Βγάζει τη μάσκα.

Βέρα: Μην τη βγάζετε. Σας κάνει καλό.

Γκεβάρα: Το ίδιο θα έλεγαν και οι γιατροί. Οι ανόητοι!

Βέρα: Τους αμφισβητείτε;

Γκεβάρα: Το ανθρώπινο σώμα πρέπει να το φέρνεις στα όριά του. Αλλιώς γίνεται μαλθακό, εξαρτημένο.

Βέρα: Μα υποφέρετε.

Γκεβάρα: Δεν θα χάσω την αξιοπρέπειά μου. Η εξάρτηση από φάρμακα και συσκευές είναι εξευτελισμός.

Βέρα: Και ο πόνος;

Γκεβάρα: Γεννιόμαστε για να πονάμε. Πρέπει να συμφιλιωθούμε μαζί του.

Βέρα: Εσείς έχετε συμφιλιωθεί;

Γκεβάρα: Φυσικά. Ξέρετε πως γεννήθηκα ασθενικός.

Βέρα: Και με τον θάνατο;

Γκεβάρα: Δεν είναι ώρα να μιλήσουμε για τον θάνατο.

Βέρα: Δεν τον μισείτε;

Γκεβάρα: Μόνο το γήρας μισώ. Τη φθορά σώματος και μυαλού. Την καταραμένη μεταμόρφωση. Όταν γίνεσαι άλλος. Ένα σιχαμερό κακέκτυπο, ένα άχρηστο ον που προσβάλλει τον πρότερο εαυτό σου.

Βέρα: Έτσι νιώθετε τώρα;

Γκεβάρα: Το μίσος μου μεγαλώνει μέρα με τη μέρα.

Βέρα: Με σοκάρουν τα λόγια σας.

Γκεβάρα: Είσαι νέος ακόμα..

Βέρα: Πρέπει να συμφιλιωθείτε με το γήρας.

Γκεβάρα: Ποτέ! Καταραμένο να είναι! (Πετάει το μπαστούνι του μακριά. Ο Βέρα σηκώνεται για να το μαζέψει.) Μην τολμήσεις!

Βέρα: Μα το χρειάζεστε.

Γκεβάρα: Κάτσε κάτω. Τώρα. (Ξαναπιάνει τον Γκεβάρα κρίση βήχα. Δεν παίρνει οξυγόνο.)

Βέρα: Είστε καλά; Βάλτε τη μάσκα. Κινδυνεύει η ζωή σας. Βάλτε τη μάσκα. Σας παρακαλώ.

Σηκώνεται και βάζει τη μάσκα στο πρόσωπο του Γκεβάρα. Εκείνος αφού παίρνει μερικές εισπνοές συνέρχεται και τη βγάζει.

Γκεβάρα: Μπάσταρδε! Πως τόλμησες;

Βέρα: Είχατε πάθει κρίση.

Γκεβάρα: Πήρες την άδειά μου;

Βέρα: Φοβήθηκα πως-

Γκεβάρα: Θα πέθαινα;

Βέρα: Ανησύχησα.

Γκεβάρα: Τίποτα δεν θα πάθαινα! Ακούς; Τίποτα!

Βέρα: Ηρεμήστε. Στην κατάσταση σας δεν πρέπει να-

Γκεβάρα: Σκάσε πια! Δεν σ' αντέχω. Ανησύχησες. Για μια κρίση βήχα; Είναι δυνατόν; Ξέρεις τι έχω περάσει στη ζωή μου; Ξέρεις; Συνθήκες που θα σ' έκαναν να βάλεις τα κλάματα.

Βέρα: Δεν αμφιβάλλω.

Γκεβάρα: Ανόητε! Δεν έχεις ιδέα. Οι λέξεις είναι τόσο... τόσο αδύναμες. Ανίκανες να περιγράψουν όσα βίωσα.

Βέρα: Αναφέρεστε στην εξαφάνισή σας; Δεν έχετε μιλήσει ποτέ για εκείνη την περίοδο.

Γκεβάρα: Δεν υπάρχει λόγος.

Βέρα: Υπάρχουν τόσες φήμες.

Γκεβάρα: Που λένε;

Βέρα: Ότι μείνατε δύο χρόνια στη ζούγκλα.

Γκεβάρα: Ήμουν καταζητούμενος. Με εντολές να συλληφθώ νεκρός.

Βέρα: Και πως επιβιώσατε;

Γκεβάρα: Εκπαίδευσα το μυαλό μου ν' αντέχει τις κακουχίες.

Βέρα: Έτσι απλά;

Γκεβάρα: Έχω ισχυρή θέληση.

Βέρα: Πώς ήταν η μέρα σας;

Γκεβάρα: Μ' ένοιαζε μονάχα η επιβίωση. Να βρω τροφή, νερό, καταφύγιο. Η κάθε στιγμή ήταν ξεχωριστή. Δεν μπορούσες να χαλαρώσεις. Αν αφηνόσουν, σε κατασπάραζαν τα θηρία. Μια τέτοια κατάσταση σε κάνει υπεράνθρωπο. Σε φέρνει σε έκσταση. Θα μπορούσα να μείνω για πάντα στη ζούγκλα. Όμως εκείνη μου θύμισε το χρέος μου.

Βέρα: Ποια εννοείται;

Γκεβάρα: Τη Βαλεντίνα, το άγριο κορίτσι.

Βέρα: Μιλάτε για;

Γκεβάρα: Την κόρη μου.

Βέρα: Δεν καταλαβαίνω.

Γκεβάρα: Τη βρήκα στη ζούγκλα. Δεν ήξερε να μιλάει. Ούτε να συμπεριφέρεται πολιτισμένα. Γρούλιζε και έτρωγε καρπούς. Όμως στα μάτια της μπορούσα να δω έναν άνθρωπο. Μου θύμισε τη Νότια Αμερική. Έτσι την είχαν καταντήσει οι Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν χρέος μου να βοηθήσω και τις δυο. Έπρεπε να επιστρέψω και να συνεχίσω τον αγώνα μου. Με τη Βαλεντίνα μαζί μου.

Βέρα: Και τι απέγινε το κορίτσι;

Γκεβάρα: Την υιοθέτησα. Όσο η επανάσταση θριάμβευε, η Βαλεντίνα μάθαινε να ζει σαν φυσιολογικό κορίτσι. Κατάφερε να φάει με πιρούνι και να πει τις πρώτες της λέξεις. Την άκουσα να με λέει...

Βέρα: Πατέρα; (Ο Γκεβάρα γνέφει θετικά.) Και τελικά;

Γκεβάρα: Πέθανε. (Ανάβει το κόκκινο φως)

Βέρα: Λυπάμαι.

Γκεβάρα: Διάλειμμα.

8.

Γκεβάρα: (Παίρνει τηλέφωνο.) Έλα. Πώς; Δεν θέλω να της μιλήσω. Ούτε της κόρης μου. Κακώς. Το ήξεραν πως θα συμβεί. Δεν θα της μιλήσω! (Κλείνει το τηλέφωνο.)

Βέρα: Η οικογένειά σας;

Γκεβάρα: Ναι.

Βέρα: Πρέπει να τους μιλήσετε.

Γκεβάρα: Όχι τώρα.

Βέρα: Έχασαν γιο, θείο και αδερφό.

Γκεβάρα: Οφείλουν να καταλάβουν.

Βέρα: Φοβάστε;

Γκεβάρα: (Του ρίχνει το κρασί που έχει μείνει στο ποτήρι του.) Να μην το ξαναπείς αυτό! Ακούς; Ποτέ!

Βέρα: Συγγνώμη.

Γκεβάρα: Πρόσεχε νεαρέ! Πρόσεχε!

Βέρα: Παραφέρθηκα. Σας ζητώ συγγνώμη.

Γκεβάρα: Καλώς.

Βέρα: Πρέπει να βρω ένα πουκάμισο. Δεν πρέπει να με δουν έτσι.

Γκεβάρα: Μοιάζει με αίμα.

Βέρα: Να ζητήσω ένα πουκάμισο από το συνεργείο; Προλαβαίνω;

Γκεβάρα: Στο 'πα και πριν. Δεν μπαίνει και βγαίνει κανείς μέχρι να τελειώσει το σόου. Πάρε να σκουπιστείς.

Ο Γκεβάρρα του δίνει μια πετσέτα από το δίσκο που βρισκόταν το γεύμα του. Ο Βέρα σκουπίζει το πρόσωπό του.

Βέρα: Από τι πέθανε το κορίτσι;

Γκεβάρρα: Σταμάτησε να τρώει. Κάποια αρρώστια του μυαλού.

Βέρα: Τρομερό.

Γκεβάρρα: Φοβόταν πως δεν θα μπορούσε να καταπιεί.

Βέρα: Και δεν έτρωγε τίποτα;

Γκεβάρρα: Μόνο κρουασάν.

Βέρα: Πως είναι δυνατό;

Γκεβάρρα: Το μυαλό της ήταν άρρωστο.

Βέρα: Θέλετε να μιλήσουμε για το κορίτσι μετά το διάλειμμα;

Γκεβάρρα: Όχι.

Βέρα: Όπως επιθυμείτε. Μήπως ξέρετε πόσο θα διαρκέσει η κουβέντα μας;

Γκεβάρρα: Όσο χρειαστεί. Δεν πιστεύω να βιάζεστε.

Βέρα: Όχι. όχι.

Γκεβάρρα: (Κλείνει τα μάτια του.) Εσύ; Τι φοβάσαι;

Βέρα: Τον θάνατο. Όπως όλοι μας.

Γκεβάρρα: Τι άλλο;

Βέρα: Όταν ήμουν μικρός, ενώ περπατούσα, έσκυβα και έπιανα το έδαφος.

Γκεβάρα: Γιατί;

Βέρα: Για να ξορκίσω το Γελαστό Παιδί.

Γκεβάρα: Ποιο;

Βέρα: Το Γελαστό Παιδί. Μια επινόηση του μυαλού μου.

Γκεβάρα: Πες μου για αυτό.

Βέρα: Ένα αγόρι. Δυο χρόνια μεγαλύτερο από μένα. Ήταν Γερμανός. Άλλοτε πάλι Αμερικανός. Είχε ξανθά μαλλιά και γαλάζια μάτια. Αυτό μου είχε πάρει τον πατέρα μου. Ήταν σατανικό. Έπαιρνε τους πατεράδες όλων των παιδιών του κόσμου.

Γκεβάρα: Το Γελαστό Παιδί.

Βέρα: Παιδικές φαντασιώσεις.

Γκεβάρα: Έπιανε το κόλπο με το σκύψιμο;

Βέρα: Ναι. Όμως τ' άλλα παιδιά με χτυπούσαν. Με θεωρούσαν τρελό.

Γκεβάρα: Ήσουν αδύναμος.

Βέρα: Μπορεί.

Γκεβάρα: Πέτα την πετσέτα.

Ο Βέρα πετάει την πετσέτα σε ένα καλάθι σκουπιδιών στην άκρη του δωματίου. Καθώς επιστρέφει σκύβει ενστικτωδώς και αγγίζει το πάτωμα.

Γκεβάρα: Είχες δίκιο πριν. Όλοι φοβόμαστε κάποιες φορές.

Βέρα: Ακόμα κι εσείς;

Γκεβάρρα: Κι εγώ. Όπως τώρα.

Βέρα: Και τι φοβάστε;

Γκεβάρρα: Να πω την αλήθεια.

Βέρα: Ποια αλήθεια;

Γκεβάρρα: Πως δεν είμαι ο Γκεβάρρα.

ΣΙΩΠΗ

Βέρα: Αλλά ποιος;

Γκεβάρρα: Ένας σωσίας.

Βέρα: Θα αστειεύεστε. (Ο Γκεβάρρα μένει σιωπηλός.) Είναι κάποια νέα δοκιμασία;

Γκεβάρρα: Η μεγαλύτερη.

Βέρα: Δεν σας καταλαβαίνω.

Γκεβάρρα: Πορτοκαλί. Ετοιμάσου.

Βέρα: (Μονολογεί καθώς κάθεται.) Σωσίας...

9.

Ο Γκεβάρα σηκώνεται. Κάτι ψάχνει στο γραφείο του. Δεν μπορεί να το βρει. Θυμωμένος βρίζει και πετάει διάφορα πράγματα στο πάτωμα.

Βέρα: (στο κοινό) Και πάλι κοντά σας από το γραφείο του Προέδρου.

Γκεβάρα: Πού είναι το γαμημένο;

Βέρα: Τι ψάχνετε;

Γκεβάρα: Το ημερολόγιό μου.

Βέρα: Τι το χρειάζεστε;

Γκεβάρα: Ξέχασα.

Βέρα: Κάποιο ραντεβού; (Ο Γκεβάρα γνέφει αρνητικά.) Αλλά;

Γκεβάρα: (διστάζει) Τι μέρα είναι σήμερα;

Βέρα: Δεν θυμάστε;

Γκεβάρα: Κάποιες φορές σταματάει το μυαλό μου.

Βέρα: Η μνήμη σας είναι εξαιρετική. Θυμάστε εκπληκτικές λεπτομέρειες.

Γκεβάρα: Δεν μου απάντησες.

Βέρα: Παρασκευή 15 Απριλίου. Θα είχαμε Μεγάλη Παρα-

Γκεβάρα: Παρασκευή. Ναι. Είσαι πιστός;

Βέρα: Όχι, όχι. Απλά διάβασα ένα άρθρο...

Γκεβάρα: Ηρέμησε. Δεν θα σε τιμωρήσω.

Βέρα: Είστε βέβαιος για την ανυπαρξία του Θεού;

Γκεβάρα: Όχι.

Βέρα: Τότε γιατί όλες αυτές οι διώξεις;

Γκεβάρα: Επειδή είμαι βέβαιος για την απουσία του.

Βέρα: Και που βρίσκεται;

Γκεβάρα: Δεν ξέρω. Συχνά σκέφτομαι πως έχει ξεχάσει την ύπαρξη μας. Εκτός αν (Παύση) έχει πεθάνει.

Βέρα: Ο Θεός; Τρομερό!

Γκεβάρα: Γιατί όχι; Από που προκύπτει ότι είναι αθάνατος;

Βέρα: Έτσι πιστεύουν οι περισσότεροι.

Γκεβάρα: Εσύ;

Βέρα: Δεν ξέρω.

Γκεβάρα: Φοβάσαι ν' απαντήσεις.

Βέρα: Μα είστε σίγουρος για την απουσία του;

Γκεβάρα: Τον βλέπεις πουθενά τους τελευταίους αιώνες; Που ήταν στον Δεύτερο Παγκόσμιο; Ή στις γενοκτονίες των λαών της Αμερικής; Μας δημιούργησε και μετά μας παράτησε.

Βέρα: Αν υπάρχει, δεν είναι παράλογο να τον λατρεύουμε. Κι ας είναι απών.

Γκεβάρα: Ανοησίες. Ένας απών θεός είναι άχρηστος. Η λατρεία του δεν έχει νόημα.

Βέρα: Η ανθρωπότητα έχει ανάγκη την πίστη σε μια ανώτερη δύναμη.

Γκεβάρα: Ας πιστέψει τότε στον ίδιο τον άνθρωπο.

Βέρα: Μα εμείς γεννιόμαστε θνητοί.

Γκεβάρα: Με την προοπτική να γίνουμε θεοί.

Βέρα: Με ποιο τρόπο;

Γκεβάρα: Μέσα από τις πράξεις μας.

Βέρα: Ο καθένας μας;

Γκεβάρα: Όλοι έχουν ίχνη από το θείο μέσα τους. Όμως λίγοι το γνωρίζουν. Ακόμα λιγότεροι έχουν την τόλμη να παλέψουν για να καλύψουν το κενό που άφησε.

Βέρα: Όπως;

Γκεβάρα: Εγώ.

Βέρα: Εσείς;

Γκεβάρα: Ποιος άλλος θα μπορούσε να σηκώσει το βάρος;

Βέρα: Ισχυρίζεστε δηλαδή ότι είστε...

Γκεβάρα: Θεός. *(Τον πιάνει κρίση βήχα.)*

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρα: Θεός, κύριε Βέρα. Θεός.

Βέρα: Τι είδους θεός;

Γκεβάρα: Τιμωρός. Ποιος σύντρυψε τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον καπιταλισμό; Ποιος έβαλε την Ευρώπη στο περιθώριο; Ποιος σύνθλιψε τους Ισπανούς;

Βέρα: Εσείς.

Γκεβάρρα: Δεν είμαι όμως μονάχα τιμωρός.

Βέρα: Αλλά;

Γκεβάρρα: Δημιουργός. Εγώ δεν άλλαξα τον κόσμο; Εγώ δεν ανέστησα την Αμερική; Εγώ δεν πρόσφερα μια καλύτερη ζωή σ' εκατομμύρια ανθρώπους;

Βέρα: Εσείς.

Γκεβάρρα: Σκύψε λοιπόν και λάτρεψέ με.

Βέρα: Πώς είπατε;

Γκεβάρρα: Σκύψε, είπα. Και φίλησε τα πόδια μου. (Ο Γκεβάρρα σηκώνεται με δυσκολία. Στηρίζεται στο μπαστούνι.) Είμαι ο Κύριος σου και Θεός σου.

Βέρα: Εγώ, ξέρετε...

Γκεβάρρα: Σ' ονομάζω εκπρόσωπο της ανθρωπότητας. Σκύψε και λάτρεψέ με όπως μου αρμόζει. Όπως θα έκαναν όσοι μας παρακολουθούν. (Ο Βέρα διστάζει.) Ο Θεός σου είναι απών. Εγώ όμως είμαι παρών. Έχω πάρει τη θέση του.

Βέρα: Δεν είναι σωστό.

Γκεβάρρα: Λάτρεψέ με είπα. Είμαι ο Θεός σου. Το ξέρω πως το θέλεις κι εσύ. Το 'χεις ανάγκη. (Ο Βέρα γονατίζει δισταχτικά.) Και τώρα προσευχήσου.

Βέρα: Δεν ξέρω πως.

Γκεβάρρα: Προσευχήσου είπα.

Βέρα: Κύριε Παντοδύναμε.

Γκεβάρρα: Πολύ καλά.

Βέρα: Εσύ που εξουσιάζεις τις θάλασσες, τους ουρανούς και τη γη.

Γκεβάρα: Συνέχισε.

Βέρα: Και σύντριψες τους εχθρούς σου. Τους εχθρούς όλης της ανθρωπότητας.

Γκεβάρα: Μπράβο.

Βέρα: Που κάλυψες το κενό του Δημιουργού μας.

Γκεβάρα: Μην τον αναφέρεις ξανά.

Βέρα: Υπέρτατε Κύριε. Ευλογημένο τ' όνομά σου και μακάριοι οι πιστοί σου. Προστάτευσέ μας από τους εχθρούς και τους εαυτούς μας...

Γκεβάρα: Συνέχισε.

Βέρα: Τον Κύριο υμνείτε άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Δοξασμένα τα έργα αυτού. Αμήν.

10.

Ο Βέρα παραμένει σκυφτός. Ο Γκεβάρα ανάβει ένα πούρο, καπνίζει και τον παρατηρεί.

Γκεβάρα: Μπορείς να σηκωθείς. (Ο Βέρα σηκώνεται.) Σε ονομάζω Χάιμε, ο Πρωτόκλητος.

Βέρα: Είστε ικανοποιημένος τώρα;

Γκεβάρα: Αρκετά.

Βέρα: Πώς είναι η αίσθηση της θεϊκής εξουσίας;

Γκεβάρα: Διεγερτική. (Παύση) Έχω στύση μετά από καιρό. (Χαϊδεύει τον Βέρα στο μάγουλο.) Μην με κοιτάτε έτσι. Δεν είμαι διάβολος, κύριε Βέρα.

Βέρα: Είστε σίγουρος;

Γκεβάρα: Υπήρξα σύμβολο ελπίδας για τους λαούς του κόσμου.

Βέρα: Και ο διάβολος υπήρξε ο λαμπρότερος άγγελος του Κυρίου.

Γκεβάρα: Σταμάτα να μιλάς για αυτόν.

Βέρα: Μα γιατί σας ενοχλεί τόσο;

Γκεβάρα: Θα τα κατάφερνες καλύτερα; (Ο Βέρα δεν απαντάει.) Θα ήσουν χειρότερος από μένα. Θα έκανες κάθε νοσηρή πράξη.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρα: (Απευθύνεται στους τηλεθεατές-κοινό.) Κι εσείς το ίδιο θα κάνατε. Το ξέρετε καλά. Δεν είστε άξιοι να με κρίνετε. Δειλοί! Εγώ θυσιάστηκα για χάρη σας. Ανέλαβα το ασήκωτο βάρος της εξουσίας και πλήρωσα το τίμημα. Μεταμορφώθηκα. Έγινα κτήνος.

Βέρα: Το παραδέχεστε λοιπόν;

Γκεβάρα: Μην δίνεις σημασία. Λόγια της στιγμής.

Βέρα: Η συνείδησή σας.

Γκεβάρα: Πιστεύεις πως πρέπει να τιμωρηθώ;

Βέρα: Εσείς; Το πιστεύετε;

Γκεβάρα: Εμπρός. Τιμώρησέ με. Μπροστά σε όλη την ανθρωπότητα.

Βέρα: Δεν είμαι τιμωρός.

Ο Γκεβάρα σηκώνεται, ανοίγει ένα συρτάρι και βρίσκει ένα λουρί. Το φοράει στο λαιμό του και το δίνει στον Βέρα.

Γκεβάρα: Δικό σου.

Βέρα: Μα τι κάνετε;

Γκεβάρα: Πάρε το.

Βέρα: Δεν μπορώ.

Γκεβάρα: Θα έχεις υποταγμένο τον ισχυρότερο άνδρα της ιστορίας.

Βέρα: Βγάλτε το! Σας παρακαλώ!

Γκεβάρα: Μην είσαι δειλός!

Βέρα: Χαλάτε την εικόνα σας. Την υστεροφημία σας.

Γκεβάρα: Μην τους απογοητεύσεις.

Βέρα: Δεν πρόκειται να το πάρω.

Γκεβάρα: Ξέρεις πόσο σε ζηλεύουν; Και τι δεν θα 'διναν να 'ναι στη θέση σου.

Βέρα: Όχι.

Γκεβάρα: Άκουσε τις φωνές τους. «Τράβα τον. Ταπείνωσέ τον.» Ουρλιάζουν μπροστά στις οθόνες τους.

Βέρα: Δεν πρέπει.

Γκεβάρα: Δεν μπορείς να αντισταθείς στη θέλησή τους. Είναι τόσο ισχυρή.

Βέρα: Δεν πρέπει.

Γκεβάρα: Το ποθείς. Φαίνεται στο βλέμμα σου.

Βέρα: Εγώ...

Γκεβάρα: Σήκωσε το χέρι σου και είμαι δικός σου.

Ο Γκεβάρα παίρνει το χέρι του Βέρα και το βάζει στον λαιμό του. Εκείνος χαϊδεύει το λουρί. Αρπάζει το σχοινί με μια απότομη κίνηση.

Βέρα: Είδες; Δεν ήταν δύσκολο.

Γκεβάρα: Και τώρα;

Βέρα: Εσύ είσαι ο ισχυρός. Εγώ ακολουθώ.

Ο Βέρα τραβάει το σχοινί. Ο Γκεβάρα πέφτει στο πάτωμα. Ο Βέρα πάει να τον βοηθήσει αλλά το μετανιώνει. Κάνει μερικά βήματα μπροστά. Ο Γκεβάρα τον ακολουθεί με δυσκολία στα τέσσερα. Ο Βέρα χαμογελάει. Κάνει ακόμα λίγα βήματα. Σταματάει. Κοιτάει το χέρι που κρατάει το σχοινί.

Βέρα: Μα τι κάνω; Θεέ μου!

Αφήνει το σχοινί να πέσει κάτω. Ελευθερώνει τον Γκεβάρα και τον βοηθάει να κάτσει.

Γκεβάρα: *(Τον πιάνει κρίση βήχα. Μιλάει με δυσκολία.)* Η εξουσία σε αλλάζει. Σε κάνει τέρας. *(Ανάβει το κόκκινο φως.)* Διάλειμμα.

11.

Ο Βέρα παίρνει στα χέρια του το λουρί. Το φοράει και κοιτάζει τον εαυτό του στον καθρέπτη. Έπειτα το βγάζει.

Βέρα: Φυλάξτε το. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρα: Μην μιλάς. Θέλω να σκεφτώ.

Βέρα: Και το λουρί;

Γκεβάρα: Μη μ' ενοχλήσεις μέχρι να τελειώσει το διάλειμμα.

Ο Γκεβάρα βάζει ένα πούρο στο στόμα του χωρίς να το ανάψει. Είναι σκεφτικός. Ο Βέρα απομακρύνεται. Βγάζει από την τσέπη του ένα δημοσιογραφικό μαγνητόφωνο.

Βέρα: Ερνέστο Γκεβάρα. Μ' έχεις μπερδέψει. Τι είσαι τελικά; Άγγελος ή Δαίμονας; Σωτήρας ή Χασάπης; Δεν μπορώ να καταλάβω. Ίσως απλά ένας άνθρωπος. Όπως όλοι μας ακροβατείς μεταξύ σκότους και φωτός. Μόνο που τα δικά σου βήματα είναι γρήγορα. Διασχίζεις χιλιόμετρα ενώ εμείς κάνουμε φοβισμένοι μονάχα λίγα μέτρα. Σήμερα νιώθω πως κάνω κι εγώ ένα βήμα. Στέκομαι ίσος προς ίσος μπροστά σου. Σε βοηθάω να βγάλεις προς τα έξω την αλήθεια. Τη δική σου αλήθεια. Πριν λίγα χρόνια, παιδί ακόμα, σε χάζενα με τις ώρες στην τηλεόραση. Σε φοβόμουν. Σε θαύμαζα. Σκεφτόμουν πως ήμουν γιος σου. Πως τρώγαμε πιτάκια με μοσχάρι ενώ περπατούσαμε στο πάρκο. Πως βλέπαμε μαζί την Κόλο Κόλο να κερδίζει το Κόπα Λιμπερταδόρες. Πως με κλείδωνες στο δωμάτιο, χωρίς φαγητό και τηλεόραση, για τους κακούς βαθμούς μου στα μαθηματικά. Άλλοτε πάλι πως έβγαζες τη ζώνη σου και τρόμαζες τα μεγαλύτερα παιδιά που με χτυπούσαν. Ακόμα και το Γελαστό Παιδί σε φοβόταν. Ποτέ δεν θα τολμούσε να σε πάρει. Τι θα γίνει άραγε στο τέλος του σόου; Θα με σκοτώσεις; Θα με συγχαρείς; Θα αδιαφορήσεις; Ποιος ξέρει; Κάθε στιγμή ανοίγονται μπροστά μας δεκάδες παράλληλες πόρτες. Η κάθε μία βγάζει και κάπου άλλου. Εκεί που περιμένουν δεκάδες άλλες πόρτες. Κι εμείς επιλέγουμε μία. Και μένουμε πάντα με το ερώτημα. Κι αν; Αν δεν είχε πεθάνει ο πατέρας μου; Αν είχα αρνηθεί τη

συνέντευξη; Αν είχες σκοτωθεί στη Βολιβία; Αν αποφάσιζες να αφιερωθείς στην ιατρική; Αν είχες συγχωρέσει τους Ισπανούς; Αν δεν σκότωνες τον Χεσούς Γκεβέρα; Αν τραυματιζόταν ο Χάιμε Βέρα πριν τον δεις να παίζει; Αν ήσουν πατέρας μου; Αν, αν, αν... (Κλείνει το μαγνητόφωνο.) Ψυχραιμία, Χάιμε. Θα τα καταφέρεις.

Σκύβει και πιάνει το πάτωμα. Ανάβει το πορτοκαλί φως. Ο Βέρα βάζει το μαγνητόφωνο στο σακάκι του και πλησιάζει τον Γκεβέρα.

12.

Βέρα: (στο κοινό) Καλώς ήρθατε και πάλι. Σας ζητώ συγνώμη για ότι είδατε πριν. Ξέρετε, δεν είναι μια απλή τηλεοπτική εκπομπή. Είναι ζωή. Πραγματική ζωή. (Δίνει το λουρί στον Γκεβάρα.) Θα το φυλάξετε τώρα;

Γκεβάρα: Ένα λουρί είναι.

Βέρα: Είναι επικίνδυνο.

Γκεβάρα: Οι άνθρωποι είναι επικίνδυνοι. Όχι τα πράγματα.

Βέρα: Κρύψτε το σας παρακαλώ. Δεν μπορώ να το βλέπω.

Γκεβάρα: Ούτε δύο λεπτά δεν άντεξες.

Βέρα: Μίσησα τον εαυτό μου.

Γκεβάρα: Σου άρεσε όμως.

Βέρα: Μπορώ να έχω ένα πούρο;

Γκεβάρα: Παραδέξου το!

Βέρα: Ήταν κάποιος άλλος.

Γκεβάρα: Του άρεσε;

Βέρα: Πολύ. Δεν ήμουν όμως εγώ.

Γκεβάρα: Εσύ ήσουν.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρα: Πως ένιωσες;

Βέρα: Ήμουν σε...

Γκεβάρα: Έκσταση;

Βέρα: (γνέφει καταφατικά) Θα με τιμωρήσετε;

Γκεβάρα: Δεν χρειάζεται.

Βέρα: Μου αξίζει. Φέρθηκα σαν κτήνος.

Γκεβάρα: Με εντυπωσίασες. Κανείς δεν θα τολμούσε. Ούτε τα ίδια μου τα παιδιά.

Βέρα: Μπορώ να έχω ένα πούρο;

Γκεβάρα: Σιχαίνομαι τους τρακαδόρους.

Βέρα: Μα πριν μου προσφέρατε.

Γκεβάρα: Στο έδωσα. Δεν μου το ζήτησες.

Βέρα: Πως μπόρεσα; Να φερθώ στον Ερνέστο Γκεβάρα σαν...

Γκεβάρα: Να ήταν ένα κοπρόσκυλο. Πες το. Δεν είναι κακό. Και ξέρεις τι; Θα του άξιζε.

Βέρα: Πώς είπατε;

Γκεβάρα: Ξέρεις ποιο ήταν το μόνο του προσόν; Ήταν γοητευτικός. Επιβλητικός. Από τα αρσενικά που επιβάλλονται στ' άλλα με την παρουσία τους. Γεννημένος αρχηγός της αγέλης.

Βέρα: Γιατί μιλάτε έτσι;

Γκεβάρα: Έκανε τόσες χαζομάρες. Και όλες προξενούσαν τον θαυμασμό. Η θεραπεία των λεπρών για παράδειγμα.

Βέρα: Μα είστε γιατρός.

Γκεβάρα: Τους έπλενε. Απλά τους έπλενε για να τους γιατρέψει. Νόμιζε πως ήταν ο Χριστός.

Βέρα: Δεν φοβηθήκατε μην κολλήσετε;

Γκεβάρα: Ερνέστο Γκεβάρα. Τσε Γκεβάρα. Ανάθεμά σε!

Βέρα: Γιατί καταριέστε τον εαυτό σας;

Γκεβάρα: Σκασμός. Θα σε σκοτώσω αν μας ταυτίσεις ξανά. Ο Γκεβάρα ήταν ένας αποτυχημένος. Δεν θα μπορούσε να κάνει όσα έκανα.

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρα: Ποια πράξη μου θαυμάζεις περισσότερο;

Βέρα: Είναι πολλές.

Γκεβάρα: Πρέπει να διαλέξεις.

Βέρα: Θα σας φανεί παράξενο.

Γκεβάρα: Πες μου.

Βέρα: (διστακτικά) Την αποτυχημένη απόπειρα επανάστασης στη Βολιβία.

Γκεβάρα: (Κομματιάζει το πούρο που κρατάει στα χέρια του.) Καταραμένε! Τη Βολιβία. Τη Βολιβία. Η Βολιβία ήταν ένα φιάσκο, μια καταστροφή. Το καθετί πριν τη Βολιβία ήταν ασήμαντο. Μηδαμινό. Ξέρεις γιατί; Επειδή ο Γκεβάρα σας ήταν ένας ανόητος. Τόσο ανόητος που...

Βέρα: Που;

Γκεβάρα: Πέθανε. (Τον πιάνει κρίση βήχα.)

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρα: Πέθανε, κύριε Βέρα. Πέθανε.

Βέρα: Ηρεμήστε.

Γκεβάρα: Τον έπιασαν οι Βολιβιανοί. Έπειτα τον οδήγησαν σε ένα σχολείο. Έμεινε εκεί αιχμάλωτος όλο το βράδυ. Και το πρωί τον σκότωσαν.

Βέρα: Χρειάζεστε ξεκούραση.

Γκεβάρα: Υπήρχαν φωτογραφίες. Ο Γκεβάρα νεκρός ανάμεσα στους Βολιβιανούς στρατιώτες.

Βέρα: Μήπως πρέπει να διακόψουμε;

Γκεβάρα: (στους τηλεθεατές-κοινό) Αυτός ήταν ο ήρωας σας. Τον σκότωσαν βλάκες Βολιβιανοί χωροφύλακες. Τι ντροπιαστικός θάνατος! Τ' ακούτε; Πέθανε. Στη Βολιβία.

Βέρα: Ησυχάστε, Πρόεδρε. Δεν πεθάνατε. Είστε εδώ. Μπροστά μας. Ακμαίος και-

Γκεβάρα: Σκάσε πια! Δεν είμαι ο Γκεβάρα.

Βέρα: Και ποιος είστε;

Γκεβάρα: Σου είπα και πριν. Ένας σωσίας.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρα: Με λένε Ραμόν.

Βέρα: Είναι κάποια δοκιμασία;

Γκεβάρα: Ραμόν Νούνιεζ. Γεννήθηκα στην Ουρουγουάη. Στην πόλη Σαν Χοσέ.

Βέρα: Δεν καταλαβαίνω.

Γκεβάρρα: Μετά την εξαφάνισή του, ο Γκεβάρρα είχε γίνει σύμβολο. Ήταν ο μόνος που θα μπορούσε να αλλάξει τη ροή της ιστορίας. Με βρήκαν και μ' εκπαίδευσαν για ενάμιση χρόνο. Για να σώσω τη Νότια Αμερική.

Βέρα: Ποιοι;

Γκεβάρρα: Ήμουν θαυμαστής του. Ο ανόητος. Να συνεχίσω το έργο του; Δεν θα μπορούσα να ζητήσω κάτι περισσότερο. Πήρα τη θέση του και τον ξεπέρασα. Πέτυχα όσα δεν θα κατάφερνε ποτέ.

Βέρα: Έχετε αποδείξεις; Ίσως τις φωτογραφίες;

Γκεβάρρα: Καταστράφηκαν.

Βέρα: Δεν γίνεται να μην υπάρχουν αντίγραφα.

Γκεβάρρα: Ήμασταν πιο αποτελεσματικοί απ' τους εχθρούς μας.

Βέρα: Και το σώμα του Γκεβάρρα;

Γκεβάρρα: Αποτεφρώθηκε.

Βέρα: Από τους Βολιβιανούς;

Γκεβάρρα: Το βρήκαμε σε ένα χωράφι δίπλα σ' εκείνο το σχολείο. Μέσα στο λάκκο υπήρχαν τρία πτώματα. Κάηκαν πριν εμφανιστώ στην Αργεντινή.

Βέρα: Δεν ξέρω τι να πω.

Γκεβάρρα: Μπάσταρδε! Δεν με πιστεύεις, ε;

Βέρα: Όλα αυτά είναι τόσο-

Γκεβάρρα: Τολμάς να μ' αμφισβητείς;

Βέρα: Γιατί σήμερα; Μετά από τόσα χρόνια;

Γκεβάρα: (Πηγαίνει στο παράθυρο, τραβάει την κουρτίνα και κοιτάζει έξω.) Ωραίο βράδυ απόψε (Παύση) για να πεθάνει κανείς. (Βγάζει ένα όπλο.)

Βέρα: Πρόεδρε Γκεβάρα;

Γκεβάρα: Τ' όνομά μου είναι Ραμόν.

Βέρα: Δώστε μου το όπλο. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρα: Έχεις πιάσει όπλο στη ζωή σου;

Βέρα: Στο στρατό.

Γκεβάρα: Έχεις ρίξει.

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρα: Σ' άνθρωπο;

Βέρα: Όχι.

Γκεβάρα: Τότε δεν είσαι άξιος να το κρατήσεις.

Βέρα: Αφήστε το κάτω. Είναι επικίνδυνο.

Γκεβάρα: Βγάλε τον σκασμό! Θέλω να μιλήσω στον λαό μου.

Βέρα: Ας βοηθήσει κάποιος!

Γκεβάρα: Στην καρέκλα σου.

Βέρα: Κύριε Σκηνοθέτη! Βοήθεια!

Γκεβάρα: Θα σου ρίξω.

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε...

Γκεβάρα: Τώρα! (Ο Βέρα υπακούει. Ο Γκεβάρα κάθεται στο γραφείο του. Ανάβει το πούρο του.) Λαέ της Αμερικής. Με λένε Ραμόν. Είμαι ο ηγέτης σας. Ο θεός σας. Εγώ ελευθέρωσα κι ένωσα τη Νότια Αμερική. Εγώ ελευθέρωσα τη Βόρεια Αμερική. Εγώ σύντριψα τις Ηνωμένες Πολιτείες. Εγώ κέρδισα τον Τελευταίο Παγκόσμιο Πόλεμο. Εγώ εξάλειψα το καταραμένο γένος των Ισπανών. Εγώ σας έκανα κυρίαρχους του κόσμου. Εγώ, ο Ραμόν. Κανείς ηγέτης δεν πέτυχε τόσα στην Παγκόσμια Ιστορία. Γιατί μονάχα εγώ έφτασα το θείο μέσα από τον σκληρό μου αγώνα. Πολλοί με κατηγορούν για το απολυταρχικό μου καθεστώς, τις μαζικές δολοφονίες, τα βασανιστήρια. Με παρομοιάζουν με τον Χίτλερ, με ονομάζουν διάβολο, χασάπη. Ανθρωπάκια. Ποθούν τη θέση μου. Την απόλυτη εξουσία. Και η ζήλια τους καίει τα σωθικά. Αυτοί είναι μάλλον και οι μεγαλύτεροι θαυμαστές μου. Ξέρουν πως μόνο με τον φόβο και τη σφαγή ο κόσμος αλλάζει (Σβήνει το πούρο του.) Ο Γκεβάρα ήταν ένας πλάνος. Μας έκανε να πιστέψουμε σ' ένα καλύτερο κόσμο. Στον αγώνα, στην επανάσταση ενάντια στην αδικία. Χωρίς ο ίδιος να είναι άγιος. Κι εγώ υπήρξα θύμα του. Μονάχα όταν πήρα τη θέση του κατάλαβα. Ήταν ανόητος. Η καταπίεση των αδυνάτων είναι η ίδια μας η φύση. Δεν μπορούμε να την αλλάξουμε. Ήταν ανίκανος να το καταλάβει. Δεν ήταν παρά ένα παιδί. Ένα άγριο παιδί. Για αυτό και πέθανε. (Βάζει το όπλο στον κρόταφό του. Μένει μετέωρος για λίγο.)

Βέρα: Μην το κάνετε. Σας παρακαλώ. (Φωνάζει στον σκηνοθέτη) Διάλειμμα, κύριε σκηνοθέτη! Διάλειμμα! Το κόκκινο φως!

Γκεβάρα: (Κατεβάζει με μανία το όπλο του πάνω στο γραφείο.) Μπάσταρδε! Τώρα καταλαβαίνω. Δεν ήσουν ανόητος. Ήξερες πως οι επαναστάσεις ήταν μάταιες. Ότι ο κόσμος δεν θ' αλλάξει. Θα έπρεπε να αλλάξεις τον εαυτό σου. Να γίνεις σαν και μένα. Ένας μισητός δικτάτορας. Μπάσταρδε. Γι' αυτό πήγες στη Βολιβία. Για να πεθάνεις. Για να γίνεις σύμβολο. Δεν σε είχα για τόσο έξυπνο. Μας ξεγέλασες όλους. (Πιάνει το όπλο του. Σημαδεύει προς το κοινό.) Δειλέ. Εμφανίσου. Θα σε σκοτώσω. Δεν με νοιάζει που δεν έχεις σώμα. Πρέπει να έρθεις. Να παραδεχτείς ότι αυτή ήταν η μοίρα σου. Να γίνεις δικτάτορας. Το είχες καταλάβει. Έτσι δεν είναι; Ένωθες την αλλαγή μέρα με τη μέρα. Γι' αυτό πέθανες. Δειλέ! Πού είσαι; Εμφανίσου! (Ξεσπάει σε γέλια.)

Βέρα: Πρόεδρε; Είστε καλά;

Γκεβάρα: Κι εγώ πήρα το όνομά σου. Σε έκανα αυτό που φοβόσουν. Έναν αιμοσταγή τύραννο. Σε είχα νικήσει. Ισοπεδώσει. (Τον πιάνει κρίση βήχα.) Και σήμερα τα κατέστρεψα όλα. Τώρα θα σε κάνουν και πάλι άγιο. Σύμβολο επανάστασης. Κατάρα! Γιατί ήμουν τόσο ανόητος; Γαμημένε Ραμόν! Βλάκα! Βλάκα! Κύριε Βέρα;

Βέρα: Ναι;

Γκεβάρα: Ξέχασε όσα σου είπα. Εγώ είμαι ο Ερνέστο Γκεβάρα. Δεν υπάρχει κανένας Ραμόν Νούνιεζ. (στο κοινό) Εγώ είμαι ο Ερνέστο Γκεβάρα. (Φέρνει το όπλο στον κρόταφο.)

Βέρα: Ας βοηθήσει κάποιος!

Γκεβάρα: Σκάσε, ανόητε! Θέλεις να πεθάνεις; (Τον πλησιάζει.) Τα χέρια στο σβέρκο. Γρήγορα. Αλλιώς θα σε σκοτώσω.

Βέρα: Είστε θεός. Θυμάστε; Δεν πρέπει να μας παρατήσετε κι εσείς.

Γκεβάρα: Έχετε συνηθίσει σ' απόντες θεούς. (Ενώ τον σημαδεύει με το ένα χέρι, με το άλλο του χαϊδεύει το μάγουλο.) Αυτό το βλέμμα. Το βλέμμα μου. Το βλέμμα του.

Βέρα: Τι εννοείτε;

Γκεβάρα: Κάνε τρία βήματα πίσω.

Βέρα: Εξηγήστε μου.

Γκεβάρα: Θα μετρήσω μέχρι το τρία. Ένα.

Βέρα: Το βλέμμα μου;

Γκεβάρα: Δύο.

Ο Βέρα οπισθοχωρεί. Ο Γκεβάρα επιστρέφει στο γραφείο του. Ανάβει πύρο. .

Γκεβάρα: Ήρθε η ώρα να μετρηθούμε οι δυο μας. Μπάσταρδε! Hasta la Victoria Siempre.

Κλείνουν τα φώτα. Ακούγεται πυροβολισμός.

13.

Τα φώτα παραμένουν κλειστά. Ακούγεται μονάχα η φωνή του Βέρα.

Βέρα: Τι συμβαίνει; Μ' ακούει κανείς; Κύριε Σκηνοθέτα; Ο κύριος Πρόεδρος αυτοκτόνησε. Είναι νεκρός. Μα γιατί δεν βοηθήσατε; Θα μπορούσατε να τον είχατε σώσει. Αυτοκτονία σε ζωντανή μετάδοση. Ω Θεέ μου. Και μετά από τόσες αποκαλύψεις. Μα γιατί είναι σκοτάδι; Μ' ακούει κανείς;

Ένας μικρό φως πέφτει πάνω στον Βέρα. Περιφέρεται στη σκηνή. Το φως τον ακολουθεί. Αρχίζει να ψάχνει το πτώμα του Γκεβέρα.

Λίγο φως. Επιτέλους. Μα που είναι όλοι; Πρέπει να βοηθήσουμε τον Πρόεδρο. Δεν ακούσατε τον πυροβολισμό; Ο Πρόεδρος είναι νεκρός. Που είναι το σώμα του; Βρισκόταν εδώ όταν... Μήπως σύρθηκε; Θα έπρεπε να ήταν εδώ. Δεν γίνεται να εξαφανίστηκε. Και αυτό το φως; Από πού έρχεται; Είναι τόσο απόκοσμο. Σαν από άλλον... Ω Θεέ μου! Κι αν (Αρχίζει να ψάχνει το σώμα του για να βρει κάποιο τραύμα.) με πυροβόλησε; Αν εγώ είμαι ο νεκρός; Μ' ακούει κανείς; Είμαι νεκρός; Με σκότωσε ο κύριος Πρόεδρος; Επειδή του θύμιζα τον Ερνέστο Γκεβέρα. Ή μήπως τον εαυτό του; Δεν θέλω. Όχι. Δεν θέλω. Μα που είναι το αίμα; Η πληγή; Μήπως βρίσκομαι στον άλλον κόσμο; Όχι. Είμαι ακόμα στο γραφείο του. Αυτές είναι οι εφημερίδες του. Με σημερινή ημερομηνία. Και αυτό το ποτήρι του. Μισογεμάτο. Ακούει κανείς; Κύριε σκηνοθέτα; Είναι κανείς εδώ; Απαιτώ να μου μιλήσετε. Κύριε σκηνοθέτα; Έχει τελειώσει το σόου;

Τα φώτα ανάβουν. Ο Σκηνοθέτης μπαίνει στη σκηνή χειροκροτώντας.

Σκηνοθέτης: Μπράβο! Μπράβο! Συγχαρητήρια! Ήσασταν εξαιρετικός. Ε-ΞΑΙ-ΡΕ-ΤΙ-ΚΟΣ. Ήταν ένας θρίαμβος. Η απόλυτη τέχνη. (Του σφίγγει το χέρι.)

Βέρα: Τι συνέβη;

Σκηνοθέτης: Γράψαμε ιστορία. Αυτό συνέβη. Θα μιλάνε για μας μέχρι το τέλος της ανθρωπότητας. Πρέπει να δείτε τα πλάνα. Η σκηνοθετική μου προσέγγιση απογείωσε το σόου. Αυτή τη στιγμή

εκατομμύρια τηλεθεατές βρίσκονται σοκαρισμένοι μπροστά στις οθόνες τους. Οι καρδιές τους, οι παλμοί τους, τα μάτια τους. Μπορείτε να τους φανταστείτε; Ήταν ένας θρίαμβος! Θρίαμβος! Ομολογώ πως δεν περίμενα μια τέτοια επιτυχία. Κανείς δεν πρόκειται να μας ξεπεράσει.

Βέρα: Ο Πρόεδρος είναι νεκρός;

Σκηνοθέτης: Δυστυχώς.

Βέρα: Και που είναι το σώμα του;

Σκηνοθέτης: Το πήραν.

Βέρα: Οι συνεργάτες σας;

Σκηνοθέτης: Αυτοί που έπρεπε.

Βέρα: Θα μπορούσατε να τον είχατε σώσει.

Σκηνοθέτης: Δεν είχα το δικαίωμα.

Βέρα: Να τον βοηθήσετε;

Σκηνοθέτης: Να παρέμβω στο σόου.

Βέρα: Μα κινδύνευε.

Σκηνοθέτης: Ο σκηνοθέτης βλέπει τα πάντα. Αλλά ποτέ δεν παρεμβαίνει.

Βέρα: Σαν να είναι απών;

Σκηνοθέτης: Ακριβώς.

Βέρα: Θα ήταν ακόμα ζωντανός αν είχατε παρέμβει.

Σκηνοθέτης: Το σόου είναι υπεράνω όλων.

Βέρα: Και από την ανθρώπινη ζωή;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Ακόμα και του Προέδρου;

Σκηνοθέτης: Σας είπα. Το σόου είναι υπεράνω όλων.

Βέρα: (εξοργισμένος) Στο διάολο το σόου! Στο διάολο! Ένας άνθρωπος πέθανε, ο ίδιος ο Πρόεδρος, κι εσείς...

Σκηνοθέτης: Εσύ; Γιατί δεν τον έσωσες;

Βέρα: Απειλούσε να με σκοτώσει. Το είδατε όλοι.

Σκηνοθέτης: Η συζήτησή σας τον έφερε σ' αυτό το σημείο.

Βέρα: Δεν το είχε προαποφασίσει;

Σκηνοθέτης: Δεν το γνωρίζω.

Βέρα: Δηλαδή φταίω εγώ;

Σκηνοθέτης: (τον αγκαλιάζει από τον ώμο) Κύριε Βέρα, αυτοί είναι οι νόμοι του σόου. Υπάρχουν δύο υποκείμενα. Το ένα επηρεάζει το άλλο. Αν η μίξη είναι επιτυχής μπορούν να έρθουν τα πάνω κάτω. Δεν φταίτε εσείς αν ο Πρόεδρος έβαλε τέλος στο σόου και τη ζωή του.

Βέρα: Έχετε καταλάβει τι έχει συμβεί; Ο Πρόεδρος είναι νεκρός.

Σκηνοθέτης: Δεν μπορώ να τον αναστήσω. Είμαι ένας απλός σκηνοθέτης.

Βέρα: Οι αποκαλύψεις; Τις άκουσε το κοινό;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Και; Ισχύουν;

Σκηνοθέτης: Τι σημασία έχει;

Βέρα: Μα τι λέτε; Ο Πρόεδρος, λίγο πριν πεθάνει, δήλωσε ότι είναι ο σωσίας του Ερνέστο Γκεβέρα.

Σκηνοθέτης: Σταματήστε πια. Σημασία έχει η στιγμή. Εκείνα τα λεπτά που συντάραξαν το είναι των θεατών. Ωμή, πραγματική τέχνη.

Βέρα: Σχολίασε το βλέμμα μου. Είπε πως είναι ίδιο με το δικό του.

Σκηνοθέτης: Ο Πρόεδρος δεν ήταν καλά το τελευταίο διάστημα. Είχε αρχίσει για τα καλά η παρακμή. Σωματική και πνευματική. Σήμερα περιμέναμε την παραίτησή του. (Πάει στο γραφείο και γεμίζει δύο ποτήρια τεκίλα. Ανάβει και πούρο.)

Βέρα: (μονολογεί) Και προτίμησε να πεθάνει. Όπως έπρεπε να κάνει στη Βολιβία.

Σκηνοθέτης: (Προσφέρει στον Βέρα το ένα ποτήρι και ένα πούρο.) Θα σας βοηθήσουν να συνέλθετε.

Βέρα: Δεν του αρέσει να καπνίζουν τα πούρα του. Ούτε να πίνουν το ποτό του.

Σκηνοθέτης: Ηρεμήστε. Είναι απών. (Ο Βέρα παίρνει ποτήρι και πούρο. Ο Σκηνοθέτης κάνει πρόποση.) Στο σόου μας. Ένα σόου που ξεπέρασε την ίδια τη ζωή.

Βέρα: Στο σόου μας. Το σόου του Προέδρου Γκεβέρα.

Πίνουν. Τα φώτα κλείνουν.